

Λεγόμενος 76
Επίπεδο τόπος (Είσοδος 4)

ΕΟΚ.

491

14.1.77

1709α

Δήλωση

του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ανδρέα Γ. Παπανδρέου

πρός την Βουλή των Ελλήνων

Κατά την υποβολή της αίτησης ένταξης της χώρας στην Ε.Ο.Κ. στις 12 Ιούνη 1975, ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης έδηλωσε προς τους πρεσβευτές των 9 κρατών-μελών της Ε.Ο.Κ. ότι οι "Έλληνες πιστεύουν εις την αποστολή της Εύρώπης της οποίας η εκπλήρωση προϋποθέτει την επιτάχυνση των διαδικασιών ένοποιήσεως που εύρίσκονται εν εξέλιξει". Στο σχετικό μήνυμά του προς τον Έλληνικό Λαό τόνισε ότι την ένταξή μας επιβάλλουν λόγοι όχι μόνον οίκοномиκοί, αλλά "λόγοι πολιτικοί, λόγοι κυριολεκτικώς έθνικοί. Διότι είναι πλέον σαφές ότι η Έλλάς έντασσομένη στην Εύρωπη θά επιτύχει καί την ένίσχυση της έξωτερικης της ασφαλείας καί την κατοχύρωση του δημοκρατικού της πολιτεύματος".

Σέ ότι αφορά τό Δημοκρατικό Πολίτευμα είχαμε διαχωρίσει τίς ιστορικές μας εύθύνες τρεΐς μέρες πρίν, στις 9 Ιούνη 1975, δηλαδή την ήμερα που η Κυβέρνηση κύρωνε μέ άποχή της αντιπολίτευσης τό Σύνταγμα της "Νέας Δημοκρατίας" αντί για τό Σύνταγμα της Έλληνικης Δημοκρατίας. Δυστυχώς τό κείμενο της συνέντευξης Τύπου κατά την οποία ανακοινώσαμε στον Έλληνικό Λαό την απόφασή μας να διαχωρίσουμε τίς εύθύνες μας στό θέμα του Συντάγματος, έπιβεβαιώθηκε πανηγυρικά από τίς μετέπειτα εξέλιξεις.

Σέ ότι αφορά την "ένίσχυση της έξωτερικης ασφαλείας" της χώρας, υπενθυμίζουμε ότι έχουμε ήδη διαχωρίσει τίς ιστορικές μας εύθύνες μέ την δήλωσή μας στην Βουλή κατά την συνεδρίαση της 20ης Οκτώβρη 1976. Τότε έπισημάναμε καί τίς παραβιάσεις των οριοθετικων γραμμων των έναερίων συνόρων μας τον Αύγουστο του 1974 καί των υποθαλασσιων συνόρων μας

τόν Αύγουστο τοῦ 1976, ὅταν τό σκάφος "Χόρα" παραβίασε τήν ὑφαλοκρηπίδα τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου χωρίς ἄσκηση ἀπό τήν Κυβέρνηση τοῦ ἀναγνωρισμένου καί ἀναφαίρετου δικαιώματος ἄμυνας. Ἡ κυβέρνηση ἀντίθετα ἀνέχθηκε τήν δημιουργία τετελεσμένων πού ἀπορρέουν ἀπό τήν παραβίαση τῶν συνόρων μας.

Μιά καί σύμφωνα μέ τούς ἰσχυρισμούς τοῦ Προέδρου τῆς Κυβέρνησης ἡ ἐνίσχυση τῆς ἐξωτερικῆς μας ἀσφάλειας ἀποτελοῦσε ἕναν ἀπό τούς κύριους στόχους τῆς ἐνταξῆς μας στήν Ε.Ο.Κ. μπαίνει τό ἐρώτημα γιατί στήν αἴτηση ἐνταξης δέν ζητήθηκε ἡ διατήρηση τοῦ Status quo στό Αἶγαίο Πέλαγος μιά καί εἶχαν ἀποσαφηνισθεῖ οἱ Τουρκικές ἀξιώσεις στίς προκλητικές δηλώσεις τοῦ Ντεμιρέλ στήν γαλλική ἐφημερίδα Μόντ ("TA NEA", 20 Μάη 1975). Θά πρέπει νά τονιστεῖ δέ, ὅτι οἱ ἀξιώσεις τῆς Τουρκίας προηγήθηκαν τῆς συνάντησης κορυφῆς τοῦ ΝΑΤΟ στίς Βρυξέλλες στίς 30 Μάη 1975, ὅπου πραγματοποιήθηκε ἡ συνάντηση Καραμανλῆ-Ντεμιρέλ. Καί πρέπει νά τονιστεῖ ἐπίσης ὅτι εἶχε ἤδη ἀναγνωρισθεῖ ἀπό τόν κ.Καραμανλῆ ἡ ὑπαρξη διμεροῦς διαφορᾶς α)γιά τήν ὀριοθετική γραμμή τῶν ἐναερίων συνόρων Ἑλλάδας-Τουρκίας, μέ τήν ἀπόφασή του νά θέσει τήν ἐλληνική κυριαρχία τοῦ ἐναερίου χώρου τοῦ ἀνατολικοῦ Αἰγαίου κάτω ἀπό τήν διαιτησία τοῦ Διεθνοῦς Ὄργανισμοῦ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τόν Ὀκτώβρη 1974, β)γιά τήν ὀριοθετική γραμμή τῶν ὑποθαλασσίων συνόρων Ἑλλάδας-Τουρκίας, μέ τήν ἀπόφασή του νά θέσει τήν ἐλληνική νησιώτικη ὑφαλοκρηπίδα κάτω ἀπό τήν διαιτησία τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης στίς 27 Γενάρη 1975.

Ἐπάρχουν ἀδιαμφισβήτητα ἐπίσημα κείμενα τά ὅποια καθιστοῦν κρυστάλλινα σαφές ὅτι τό διευθυντήριο τῆς Ε.Ο.Κ. (Εὐρωγκρούπ τοῦ ΝΑΤΟ) μέ τήν ἀνεπιφύλακτη ἀποδοχή τῆς ἐλληνικῆς Κυβέρνησης ὄχι μόνο δέν ἀνέλαβε νά κατοχυρώσει τό Status quo τοῦ Αἰγαίου καί νά ἐνισχύσει τήν ἐξωτερική μας ἀσφάλεια ἀλλά ἀντίθετα διαμόρφωσε τόσο τό πλαίσιο ὅσο καί τήν στρατηγική τῶν διαπραγματεύσεων μέ τήν Ἑλλάδα ἔτσι ὥστε ἡ ἐνταξη τῆς Ἑλλά-

δας νά ταυτισθεῖ μέ τήν επίλυση ὄλων τῶν τάχα διαφορῶν Ἑλλάδας-Τουρκίας ὅπως αὐτές τέθηκαν ἀπό τόν Ντεμιρέλ.

1.-Στίς 12 Νοέμβρη 1975 τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο ἐνέκρινε ὁμόφωνα σχέδιο ψηφίσματος καί ἔκθεση τοῦ Δυτικογερμανοῦ βουλευτοῦ Πέτερ Κορτεριέρ. Στό τεῦχος 52 (Δεκέμβρης 1975) τοῦ περιοδικοῦ "Εὐρωπαϊκή Κοινότης" ἀναγράφεται στήν παράγραφο 7 ὅτι "εἶναι γεγονός ὅτι ἡ ζητηθεῖσα ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος στήν Ε.Ο.Κ. δημιουργεῖ πολλά προβλήματα τά ὁποῖα πρέπει νά ἐπιλυθοῦν πλήρως πρῖν ἀπό τήν τελική ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος.... Τό πρόβλημα τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος συζητήθηκε ὑπό τό πρῖσμα τῶν σχέσεων της μέ τήν Τουρκία καί σέ συσχετισμό μέ τίς σχέσεις Ε.Ο.Κ.-Τουρκίας". Ἀναγράφεται ἐπίσης στήν παράγραφο 14 ὅτι "ἡ συζήτηση κάλυψε ἐπίσης ὠρισμένες διαφορές μεταξύ Ἑλλάδος καί Τουρκίας, μεταξύ τῶν ὁποίων ἡ ὀχύρωση τῆς Δωδεκανήσου, τό θέμα τῶν χωρικῶν ὑδάτων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, οἱ διαφορές μεταξύ τῶν δύο χωρῶν σχετικά μέ τόν καθορισμό τῆς ὑφαλοκρηπίδος καί τήν ἐκμετάλλευση τοῦ θαλασσίου πλούτου τοῦ Αἰγαίου, ἡ ἀπαγόρευση ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος τῶν πτήσεων ὑπεράνω θαλασσίων περιοχῶν μεταξύ τῶν δύο χωρῶν καί τά προβλήματα τῶν μειονοτήτων τῶν δύο χωρῶν". Τέλος, στήν παράγραφο 16 διευκρινίζεται καί ἡ τάχα ἑλληνοτουρκική διένεξη στήν Κύπρο.

2.-Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή, δηλαδή ἡ Κυβέρνηση τῆς Ε.Ο.Κ., κατά τήν ἔγκριση τῆς ἔνταξης στίς 9 Φλεβάρη 1976 α) πιέζει τήν Ἑλλάδα καί τήν Τουρκία "νά καταλήξουν σέ δίκαιες καί μόνιμες λύσεις τῶν διαφορῶν πού τίς χωρίζουν" ("Εὐρωπαϊκή Κοινότης", τεῦχος 55, σελ.13, παράγρ.6), β) διατυπώνει τήν θεωρία τῆς ἰσοροπίας τῶν σχέσεων τῆς Ε.Ο.Κ. ἀπό τό ἕνα μέρος καί τῆς Ἑλλάδας καί τῆς Τουρκίας ἀπό τό ἄλλο ("Εὐρωπαϊκή Κοινότης", τεῦχος 55, σελ.13, παράγρ.7).

παρέκλιση του άρθρου 237 της ιδρυτικής Συνθήκης. Τί σημαίνει αυτό; Σημαίνει απλώς ότι ενώ κατά το άρθρο 237 οι όροι ένταξης είναι αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των κρατών-μελών και του αίτουμένου κράτους, στην περίπτωση της Ελλάδας θα διεξαχθούν έλληνοκοινοτικές διαπραγματεύσεις -ή Ελλάδα δηλαδή θα διαπραγματευθεί με την Κοινότητα στο σύνολό της.

3.-Στις 27 Ιούλη 1976 ο Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής Βάν ντέρ Στούλ, διευκρίνησε στον Υπουργό Συντονισμού και Πρόεδρο της Επιτροπής Συνδέσεως κ. Παπαληγούρα "σέ ποιό συγκεκριμένο πλαίσιο τοποθετούνται οι διαπραγματεύσεις αυτές, και μέ ποιό τρόπο προτιθέμεθα νά τίς διεξαγάγουμε:

- 1.Θέτοντας σάν αρχή ότι τό Κράτος σας αποδέχεται τίς Συνθήκες και τούς πολιτικούς των στόχους, τίς πάσης φύσεως αποφάσεις πού έχουν ληφθεῖ ...μέ μιά λέξη πού όνομάζουμε "Κοινοτικό Κεκτημένο". Από τό "Κοινοτικό Κεκτημένο" απορρέουν ακόμα όλες οι συμβατικές δεσμεύσεις τής Κοινότητας στον έξωτερικό τομέα. ...στά πλαίσια τής πολιτικής της για μιά σφαιρική Μεσογειακή προσέγγιση....
- 2.Οι διαπραγματεύσεις θα διεξάγονται σέ όλα τά επίπεδα και για ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, κατά μιά ένιαία διαδικασία από τήν Κοινότητα, στά πλαίσια μιᾶς Διασκέψεως μεταξύ τών Κοινοτήτων και τής Ελλάδος.
- 3.Αυτή η έκθεση δέν μπορούσε νά έξαντλήσει τό σύνολο τών προβλημάτων πού θα τεθοῦν κατά τήν διάρκεια τών διαπραγματεύσεων."

Πρόκειται βέβαια για τελεσίγραφο στό οποῖο ζητεῖται από τήν Ελλάδα ούτε λίγο ούτε πολύ νά αναγνωρίσει χωρίς επιφυλάξεις τό δικαίωμα τής Κοινότητας νά προωθήσει τίς οποιεσδήποτε πολιτικές και οικονομικές λύσεις στό Μεσογειακό και ιδιαίτερα τόν Αίγαιακό χώρο έρημην του Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ποιά ήταν η απάντηση του κ. Παπαληγούρα; Μετά τήν είσαγωγή ότι η

"Ἑλλάς ἀνήκει εἰς τήν Δύσιν" και εἰδικώτερα στήν Δυτική Εὐρώπη, ἐδήλω-

σε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι:

- α. "Δηλώνω έξ όνόματος τής 'Ελληνικής Κυβερνήσεως ότι δεχόμεθα τό Κοινοτικό κερτημένο (καί) στίς αποφάσεις πού θά ληφθούν έφεξής καί μέχρι τής θέσεως έν ίσχύϊ τής Συνθήκης Προσχωρήσεως"
- β. "Οί ύποχρεώσεις πού έχετε ανάλαβει έναντι τρίτων χωρών αποτελούν έπίσης μέρος τοϋ Κοινοτικού κερτημένου πού αποδεχόμεθα".
- γ. "Δεχόμεθα έπίσης καί όσες αποφάσεις είναι σχετικές μέ τήν ανάπτυξη τής πολιτικής ένότητος τής Εύρώπης".
- δ. "Οί μεταβατικές ρυθμίσεις θά αναφέρονται σέ μιά περίοδο πού δέν υπερβαίνει τά πέντε χρόνια όπως συνέβη καί στήν περίπτωση τών νέων κρατών-μελών".
- ε. "Αποδεχόμεθα, όχι μόνον τούς ήθικοπολιτικούς, κοινωνικούς καί οικονομικούς σκοπούς τών ιδρυτικών Συνθηκών... αλλά ακόμη καί τίς μεθόδους καί τίς αποφάσεις πού έχετε λάβει γιά τήν πραγματοποίηση αύτών τών σκοπών".

("Εύρωπαϊκή Κοινότης" τεϋχος 60, 'Οκτώβρης-Νοέμβρης 1976)

*

* *

Τό θέμα αύτή τήν κρίσιμη στιγμή δέν είναι τό Ναι ή τό "Όχι στήν ένταξη. Κάθε κόμμα στήν Βουλή έχει πάρει τήν θέση του. Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει πεϋ ΟΧΙ. Τό θέμα σήμερα είναι πόσο μεγάλο είναι τό τίμημα τής ένταξης γιά τό "Έθνος καί τό Λαό μας. Τό θέμα είναι άν στίς διαπραγματεύσεις ή Κυβέρνηση θέτει όρους πού προασπίζουν τά στοιχειώδη έθνικά καί οικονομικά συμφέροντα τοϋ Λαοϋ μας.

Οί διαπραγματεύσεις γιά τήν ένταξη γίνονται σέ έλληνο-κοινοτική

πραγματεύσεις άφοροϋν ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ -στρατιωτικά, πολιτικά, οίκο-
νομικά. Οί διαπραγματεύσεις γίνονται μέ βάση τήν άρχή πώς καμμιά επί
μέρους συμφωνία δέν είναι όριστική μέχρι τήν επίλυση όλων τών διαφορών
ανάμεσα στην Έλλάδα και τήν Κοινότητα. Τό σχήμα αυτό τών διαπραγμα-
τεύσεων είναι κυνικά έκβιαστικό. Έχουν τεθει επί τάπητος όχι μόνον
οίκονομικά προβλήματα από τήν επίλυση τών όποιων θά έξαρτηθει ή επιβίω-
ση τής ελληνικής Οίκονομίας, έχουν τεθει επίσης επί τάπητος όλα τά
έθνικά θέματα: Κύπρος, Αίγαίο (έναέριος χώρος, ύποθαλάσσιος πλούτος,
αίγιαλιτις ζώνη, ύφαλοκρηπίδα), ή Θράκη.

Τί άλλο περίμενε ή Κυβέρνηση από αυτό τό έκβιαστικό πλαίσιο δια-
πραγματεύσεων πού όδηγει βήμα-βήμα στην έκχώρηση έθνικοϋ χώρου και τόν
άκρωτηριασμό τής Έλλάδας, όταν ή όλη διαδικασία ξεκίνησε μέ τήν δήλωση
τοϋ Προέδρου τής Κυβέρνησης ότι "άνήκομεν εις τήν Δύσιν" και ότι άπο-
τελει όριστική απόφασή του ή ένταξη τής Έλλάδας στην Ε.Ο.Κ.;

Γι'αυτούς τούς λόγους διαχωρίζουμε και στό θέμα τής Ε.Ο.Κ. τίς
ιστορικές μας εϋθύνες από τήν Κυβέρνηση και άποσύρουμε τόν εκπρόσωπό
μας από τή Μικτή Κοινοβουλευτική Έπιτροπή.-